fotbal

CAMPIONATUL ÎȘI PĂSTREAZĂ „SECRETELE“

(Urmare din pag. 1)

meciuri „acasă“) se anunță contra-candidata U.T.A.-ei la titlu. Dar iată că Farul, evoluînd în maniera unei mari echipe, a pus capăt speranțelor fotbaliștilor de la Steaua, umilindu-i chiar, nu atît prin rezultat, cît prin JOC. Pe locul 7 în clasament, acolo unde nu se aude canonada de pe nici unul din cele două fronturi ale campionatului, echipa constănțeană încheie această ediție cu o performanță care, pentru orgoliul sportiv al Constanței, echivalează aproape cu un titlu de campioană: victoriile obținute la București, asupra lui Dinamo și Steaua, echipele de vîrf ale fotbalului nostru. Și, în mod normal, printre „victimele“ Farului ar trebui să numărăm, duminică, și pe a treia reprezentantă a Capitalei și a fotbalului din primul eșalon, Rapid.

Cum spuneam, în fruntea clasamentului, procesul de clarificare a evoluat, Dinamo București pierzînd și acele infime șanse teoretice, iar Steaua pe cele practice. Eșecul acestor două echipe, în condițiile în care s-a produs, nu poate decît să ne pună pe gînduri. Cineva, referindu-se la rezultatul partidei dintre echipa pîndită de pericolul retrogradării, Crișul, și formația mereu și pe drept aspirantă la titlu, Dinamo București, ajungea la concluzia că, dacă ar evolua în divizia B, în seria „ardeleană“, Dinamo ar avea probleme greu de rezolvat. Puțină răutate, poate. Dar și puțin adevăr, de ce n-am recunoaște?

Fără să fi jucat (aceasta a fost, se pare, un avantaj!), Rapid ar reintra în luptă, prin dispariția, fără prejudicii pentru bucureșteni, a meciului în minus pe care îl avea U.T.A. O simplă amăgire? O posibilitate reală? Să vedem ce vor „spune“ ultimele două etape. U.T.A. mai are, oricum, emoții.

Dar, campionatul are și o a doua întrebare: cine retrogradează? S-ar părea că cei de la C.F.R. Cluj, cu cele 26 de puncte pe care le-au adunat, ar putea răspunde: noi, nu! Desigur, cele două puncte cucerite în fața lui Dinamo București au valoarea platinei sau a briliantului. Dar, a rămas totuși acel procent de periculozitate de 10 sau chiar 1%, care în fotbal nu e totdeauna lipsit de importanță. Același comentariu s-ar putea face și pentru Petrolul, care mai are nevoie de două puncte (și speranțele sînt puse în meciul de la Ploiești, cu F.C. Argeș) pentru a se salva. Puncte care pot veni, dar pot și să nu vină, îndepărtate de un șut — de pildă — al lui Dobrin.

Situația acestor două echipe este, totuși, de invidiat, pe lîngă cea în care se află Politehnica și, mai ales, Crișul. Duminică seara, clasamentul ar putea să nu mai fie atît de negru pentru orădeni, în urma celor două rezultate **fireștl**: victoria Crișului asupra Jiului și aceea a lui Dinamo București asupra Politehnicii Iași. Dar, fotbalul n-ar fi fotbal, dacă ceea ce credem, ceea ce e normal, s-ar întîmpla întotdeauna. Și atunci? Jocul rezultatelor ne poate pune, în ultima etapă, în fața a două partide dramatice: Steaua — Crișul, la București, și Politehnica — U.T.A., la Arad. Cine are curaj să le arbitreze?

Campionatul echipelor de tineret — rezerve

1.	Din. Bacău	28	19	2	7	71-33	94½
2.	„U“ Cluj	30	19	2	9	53-35	85½
3.	Din. Buc.	28	17	2	9	61-25	83½
4.	Crișul	28	17	1	10	42-45	73
5.	St. roșu	28	12	8	8	47-34	67½
6.	Petrolul	28	14	5	9	38-36	66
7.	U.T.A.	28	10	7	11	43-34	58½
8.	Politehnica	28	12	4	12	35-37	57½
9.	Steaua	28	11	5	12	37-43	56½
10.	Farul	28	10	6	12	39-48	55½
11.	Univ. Cv.	28	10	7	11	34-31	54
12.	Rapid	28	10	3	15	26-34	46
13.	Jiul	29	9	5	15	27-48	45½
14.	A.S. Armata	29	6	7	16	33-56	41½
15.	F.C. Argeș	28	7	5	16	25-43	38½
16.	C.F.R. Cluj	28	5	7	16	30-59	37

OPINII

REVALORIZAREA OFENSIVEI

În jocul contemporan, construcția tactică începe de obicei de la consolidarea apărării. O dată apărarea asigurată, pasul următor este construirea atacului. În acest spirit, jocul echipelor devine ofensiv în funcție de capacitatea fizică și tehnică a echipei. Adică ataci dacă poți, cînd după asigurarea apărării mai ai forță de atac și bineînțeles dacă te lasă adversarul.

Echipa Celtic din Glasgow atacă vehement cu 6—7 jucători, fiindcă se bizuie pe capacitatea jucătorilor ei de a duce orice atac pînă la finalizare datorită unei protecții bune a balonului și datorită capacității sportivilor de a se replia la timp în caz de contraatac al adversarului.

În mod oarecum asemănător, și echipa Braziliei a realizat în Mexic atacuri pe front larg și bine articulate în adîncime cu 5—6 jucători, dînd jocului ei un aspect oarecum asemănător jocului de baschet: flux-reflux, mai toți în atac — mai toți în apărare. În acest sens, jocul brazilian a fost ofensiv, fără a se încadra totuși în canoanele tradiționale ale acestui concept. Fiindcă în fond, așezarea echipei pe teren, cu numai două vîrfuri de atac avansate (Tostao—Jairzinho), în momentul declanșării atacului și cu patru jucători în mijloc (Pelé+ Rivelino și Clodoaldo + Gerson) nu poate fi caracterizată nicidecum ofensivă, cel puțin nu în sensul a ceea ce se știa pînă acum despre o tactică ofensivă.

Dacă ar fi să tragem de aici concluzii generalizatoare, ar trebui să spunem că puterea ofensivă a unei echipe nici nu depinde de așezarea în teren a jucătorilor, ci de capacitatea ei de a-și asigura apărarea în condițiile desfășurării unei puteri ofensive suficiente.

Se pare că unele din echipele noastre au înțeles foarte repede această necesitate, începînd să apiice cu mult curaj ieșirea masivă în atac, dînd jocului lor un aspect mai dinamic, mai spectaculos, decît a fost cazul în trecut. În special la echipele Dinamo București, Rapid și U.T.A. s-a remarcat preocuparea în această direcție, care nu poate fi lăudată suficient pentru efectul pozitiv, asupra dezvoltării jocului, cît și pentru aportul ei dinamizant. Dacă aceste încercări, încă timide, vor deveni obiceiuri cu timpul, însemnează că vom spune adio pentru totdeauna aglomerărilor disperate în apărare, atacurilor duse excesiv de timid cu un eșalon subțire de jucători.

Întronarea acestei concepții de joc ar sprijini dezvoltarea jocului echipelor noastre știind că aplicarea ei practică pretinde echipelor un plus de pregătire fizică (pendularea din atac în apărare cere multă rezistență) și o tehnică mai îngrijită (protecției mingii trebuie să i se acorde mai multă atenție). Sperăm ca ea să se generalizeze la echipele noastre de frunte.

N. BRAȘOVEANU

Ediția a II-a a turneului balcanic de fotbal tăcut

Între 19 și 27 iulie, la Bușteni, se va desfășura ediția a II-a a turneului balcanic de fotbal pentru echipele de surdo-muți. La actuala ediție vor participa selecționatele Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei, Turciei și României.

Iată programul (toate meciurile vor avea loc pe terenul Caraimanul din Bușteni):

- duminică 19 iulie: ora 14: festivitatea de deschidere; ora 15,30: Bulgaria — Grecia; ora 17,30: Iugoslavia —Turcia;
- marți 21 iulie, ora 15,30: Bulgaria — Iugoslavia; ora 17,30: România—Turcia;
- joi 23 iulie, ora 15,30: Grecia—Iugoslavia; ora 17,30: România—Bulgaria;
- sîmbătă 25 iulie, ora 15,30: Turcia—Bulgaria; ora 17,30: România—Grecia;
- luni 27 iulie: ora 9: Turcia——Grecia; ora 11: România — Iugoslavia; ora 13,30: festivitatea de închidere.

Norocul e în mîinile lui Ion Pîrcălab

Azi, tragerea la sorți a premiilor concursului „El Mundial '70“

După cum am mai anunțat, astăzi, la orele 19.30, imediat după tragerea Loto, în sala clubului Finanțe Bănci din București, va avea loc tragerea la sorți a premiilor cu care a fost dotat concursul „El Mundial '70“. În urnă sînt nu mai puțin de 25.000 de răspunsuri, 25.000 de cupoane pe care au fost indicate cele 8 echipe calificate în sferturile de finală ale campionatului mondial (grupa I: U.R.S.S., Mexic; grupa a II-a: Italia, Uruguay, grupa a III-a: Brazilia, Anglia; grupa a IV-a: R. F. a Germaniei, Peru) de fotbal, precum și cîștigătoarea acestei competiții, Brazilia.

Reamintim premiile:
— 1 televizor, 1 aparat de radio cu tranzistori, un aparat de radio cu lămpi, 1 ceas de mînă, o bicicletă, abonamente pe un an la ziarul Sportul și alte surprize — oferite de ziarul nostru,
— 1 aparat de radio cu tranzistori, 5 aparate foto, 5 servicii de cafea, scrumiere, portvizite și pixuri — oferie de Administrația de Stat „Loto-Pronosport“.

Mesagerul „norocului va fi cunoscutul fotbalist Ion Pîrcălab, care urmează să extragă, rînd pe rînd, din urnă, cupoanele cîștigătoare pentru fiecare din premiile instituite de redacția noastră și — suplimentar — de către Administrația de stat „Loto-Pronosport“.

FARUL-RAPID, ÎN NOCTURNĂ

În urma acordului intervenit între cele două cluburi, meciul **Farul—Rapid**, din etapa a XXIX-a a campionatului diviziei A, se va disputa în nocturnă.

În deschidere, o partidă între două echipe feminine: selecționata Mediașului va întîlni pe cea a Aradului.

GOLUL ETAPEI!

Miercuri, în afară de victorii și înfrîngeri — fiindcă etapa se înscrie printre puținele în care nu s-a înregistrat nici un scor egal — statisticienii, și nu sînt de loc puțini (la noi, cîțiva studenți la Științe economice fac calcule peste calcule, apelează parcă la tot ce învață în materie), au consemnat înscrierea a 21 de goluri (în 7 meciuri). Un procent satisfăcător, care ne face să ne punem întrebarea: joacă înaintașii mai bine sau au obosit apărările?

Dar, spuneam, s-au marcat 21 de goluri, unele chiar frumoase. La București, Badea a trimis de la distanță mingea la vinclul porții lui Suciu. Arădeanul Dembrovschi a egalat la 2—2 cam la fel. A primit balonul la 25 de metri de poartă, s-a răsucit și a șutat puternic cu ristul, trimițînd balonul la „păianjen“, de unde portarii cu greu îl pot scoate. Argeșul a luat conducerea cu 2—1 grație driblingului de neoprit al lui Dobrin, la capătul căruia piteșteanul nu a mai pasat, pentru că se săturase tot văzîndu-i pe colegi ratînd, și — folosind un rist „model“ — a șutat de la 17 metri la colț.

Dar toate aceste goluri spectaculoase, adevărat, au fost roadele unor acțiuni individuale. Iată de ce, azi — pentru golul etapei — am ales reușita lui Roșu, ca urmare a unei execuții ireproșabile, dar și fructul unor combinații tactice de efect. După cum se poate vedea și din schița alăturată, Vlad a trimis o pasă în adîncime, Radu a sprintat, a preluat, și, după cîțiva pași, a centrat înapoi, la Dobrin. Un dribling în preajma careului, încă unul și... șut. Un apărător arădean a încercat să pareze, mingea a sărit cu boltă la Roșu, aflat pe linia de 16 m, o întoarcere de 180 de grade, un volé cu dreptul, din cădere, și balonul s-a îndreptat spre colțul porții fără ca Gornea să mai poată face ceva... Acesta a fost golul zilei, pe care ne-am propus să-l prezentăm la fiecare etapă **(AL. C.)**.

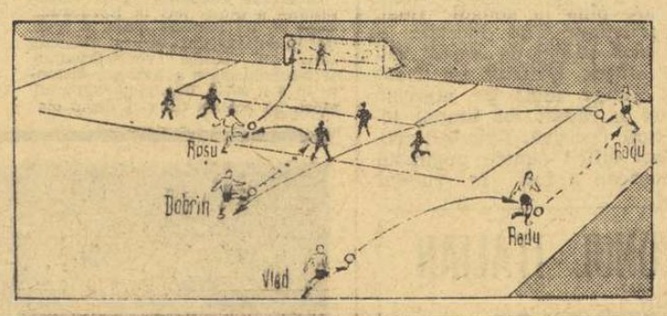

Scrisoare de la Tache Macri

Cînd te oprești în poarta Centrului federal „Luigi Ridolfi“ din Coverciano-Firenze și privești în jur ai impresia că ai pășit într-un paradis al fotbaliștilor. Trei terenuri gazonate și îngrijite cum numai în Anglia am văzut, o sală de sport înzestrată cu cele necesare pregătirii fizice, un teren de tenis, unul de volei, altul pentru tenis cu piciorul și un bazin de înot în care apa se schimbă în permanență. În interior, lîngă sala de mese, un biliard și trei mese de ping-pong.

Vai, însă, fotbaliștilor care intră în acest paradis amăgitor.

După cîteva zile și antrenamente se conving că antrenorul e un drac care-i chinuiește într-un iad din care nu pot scăpa. Aici face pregătirea echipa Italiei înaintea confruntărilor internaționale.

Mă aflu de zece zile în Coverciano, la cursul de perfecționare al antrenorilor profesioniști și semiprofesioniști. Examenele de absolvire au loc la sfîrșitul lunii iulie și începutul lunii august. La aceste cursuri participă antrenori italieni, foste glorii ale fotbalului indigen, precum și antrenori străini, din toată lumea. Remarc printre ei foști componenți ai diferitelor echipe naționale — Angellilo (fost jucător argentinian), Arce (Peru), Da Costa (Brazilia), Comaski și duo Casteletti-Robotti care, împreună cu Sarti, au jucat la Fiorentina. Dintre antrenorii străini, turcul Nazîm Koce (antrenorul lui Constantin și Jenei), cu care stau în cameră și care mi-a vorbit așa de frumos de prietenul și colegul meu de națională Constantin, etiopianul Fenilli Massimo, americanul Previti Rosario și alții.

Tache Macri văzut de Al. Clenciu.

În total, 57 de antrenori. Cursurile au loc zilnic dimineața, de la ora 8 la 12, și după-amiaza, de la 15,30—19. Duminică — liber. Profesori: 1. prof. Giovanni Ferrari și Silvio Piola — „materia“: tehnica fotbalului actual, 2. prof. N. Camimuci — pregătirea fizică și metode noi de antrenament, 3. dr. Fino Finni (directorul școlii și medicul lotului național) — medicina sportivă, 4. dr. Mario Conticelli — psihopedagogia, 5. Zoli Giacorto—avocat (președintele ligii arbitrilor) — regulamentul de fotbal, 6. Av. Lena Rodolfi organizarea federației italiene de fotbal.

Interesant modul în care se desfășoară orele la prof. Ferrari, unul din cei mai mari fotbaliști ai Italiei. După ce se tratează o problemă timp de două ore, se trag la sorți cei ce vor exemplifica și demonstra cu exerciții, a doua zi, cele discutate. Alaltăieri s-a predat despre „rolul portarului în echipă“. La sorți a căzut să discute Luciano Comaschi (fost la Napoli și în echipa națională). După-amiază a dat telefon lui Sarti și l-a rugat să vină pentru o oră la Coverciano. De la ora 19 la 20, cu picioarele în bazin și dicționarul în mînă, am asistat la una din cele mai interesante discuții despre omul în care toată lumea, antrenori, chibiți, jucători, își pun atîtea speranțe: portarul!

Pentru problema „driblingul în fotbal“ a fost invitat Amarildo.

Miercuri seară, am fost invitați de clubul Fiorentina la curse deoarece anual se organizează la Florența o întrecere hipică, avînd ca jochei fotbaliști și ziariști. Favorit a fost portarul echipei naționale, Albertosi (cu calul Fugiliere), dar a cîștigat ziaristul R. Paloscio, cu calul Bulgaro.

ing. Tache MACRI
maestru emerit al sportului

SECVENȚE DE PE „SCENA“ EL MUNDIALULUI (VIII)

DESPRE CELELALTE 12...

Cum o analiză mai amănunțită a fiecărei echipe participante la recentul turneu final al campionatului mondial de fotbal nu ni se pare posibilă — din lipsă de spațiu și din riscul unei întinderi prea mari în timp — ne limităm doar — în acest nou capitol al serialului nostru despre El Mundial — la cîteva sumare considerații și observații pe marginea evoluției celorlalte 12 reprezentative naționale la importanta competiție din Mexic, fiindcă Brazilia, Italia și R.F.G. (ca să nu mai spunem de România) au făcut obiectul unor comentarii anterioare.

Fără a respecta întocmai ierarhia nou stabilită pentru următoarea perioadă de 4 ani, pînă la viitoarea ediție a C.M., de la München, va trebui, totuși, după cele trele laureate (Brazilia, Italia și R.F.G.) de care ne-am ocupat în numerele trecute ale ziarului, să dăm acum preferință echipei Uruguayului, ultimă dintre semifinalistele ediției mexicane.

În lipsa de la turneul final a reprezentativei Argentinei, eliminată în preliminarii, echipei celeste i-a revenit, onorific, rolul de a secunda și susține „11“-le brazilian în tentativa comună de a impune fotbalul sud-american asupra celui european. Aceasta cu toate că între echipele Uruguayului și Braziliei există o veche rivalitate și că — deși ambele aparțin aceleiași școli — prima dintre ele are o manieră de joc diferită de a celeilalte, mai aproape de ceea ce se vede pe la formațiile europene.

După un început mai slab și o calificare cu destule emoții (la golaveraj) în sferturile de finală, echipa celestă a manifestat un progres în comportare ratînd, aproape incredibil, în ultimul său meci, șansa clasării pe un loc și mai bun, adică locul trei, ceea ce ar fi însemnat un succes și mai mare al fotbalului sud-american.

N-am văzut „pe viu“ echipa Uruguayului în semifinală cu Brazilia (martorii oculari susțin că ea ar fi putut produce atunci o surpriză), ci numai în partida finală cu „11“-le vest german. Deși, mai ales în repriza secundă, am asistat la una dintre cele mai nete dominări ce se pot produce într-o partidă de fotbal (este adevărat, însă, exercitată cam haotic) victoria echipei europene n-am considerat-o, sentimental vorbind, că total nedreaptă, fiindcă, așa cum am mai spus-o într-un capitol precedent, ea își crease, oricum, merite mai mari în această competiție decît formația uruguayană.

Trecînd la alte competitoare, credem că nu greșim dacă afirmăm că echipa Angliei a fost una dintre marile învinse ale acestei ediții a C.M. Deși reprezentanta Albionului — înconjurată și de o atmosferă ostilă — n-a impresionat de loc în jocurile din grupă — cu excepția parțială a celui disputat în compania brazilienilor — ea ar fi putut trece de sferturile de finală, fiindcă la Leon a evoluat mult mai bine și a condus, în consecință, cu 2—0, dar n-a știut să apere acest scor, datorită — inexplicabil — tocmai slăbiciunilor manifestate în ultima parte a meciului de către cei mai buni compartiment al său — apărarea — și îndeosebi gafelor fatale comise de portarul de rezervă Bonetti. Cu Banks între buturi, Anglia n-ar fi pierdut — probabil — acest joc și ar fi avut șanse de a trece apoi de Italia și de a întîlni din nou Brazilia, într-o finală care ar fi pasionat enorm lumea sportivă. Totuși, Anglia n-a mai fost, parcă, aceea din 1966, cînd triumfa pe Wembley. Cei mai buni oameni ai săi aparțin apărării — Banks, Bobby Moore și Cooper —, în timp ce înaintașii nu mai par atît de temuți, iar celebrul om de la mijloc, Bobby Charlton, a dovedit, evident, că se află la apusul carierei.

Echipa Uniunii Sovietice și-a încheiat evoluția la ediția mexicană a C.M. mai devreme decît o făceuse în Anglia, grație — după cum se știe — unei grave erori de arbitraj. Poate că fără acel gol înscris în prelungiri de uruguayanul Esparrago formația sovietică s-ar fi calificat — în urma tragerii la sorți — în semifinală, dar comportarea sa generală în acest turneu nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor, în ciuda faptului că unul din fundașii săi centrali, Sesternev, și-a cucerit cu brio locul în echipa neoficială a lumii și că alți doi-trei jucători (Bișevet, Asatiani și Muntian) au dovedit o bună valoare.

O altă calificată în sferturi — Peru — s-a oprit aici, de asemenea, eliminată fiind de către Pele și coechipierii săi. Nu știm în ce măsură este vinovat antrenorul brazilian Waldir Pereyra (Didi) de această nereușită (presa peruviană l-a scos pe el țap ispășitor), dar putem spune că și așa — la valoarea arătată — elevii săi au realizat o foarte bună performanță. Naționala Perului joacă — poate — în cel mai pur stil sud-american. Ea are șiliva înaintași care știu să jongleze cu balonul (dintre ei se remarcă indoesebi Cubillas), dar în rest nu impresionează cu nimic. Apărarea este ușor de depășit, iar portarul Rubinos n-ar avea loc la noi decît cel mult pe la echipele mai slabe din divizia B.

Cît privește echina Mexicului, ea a fost avantajată evident de tragerea la sorți, ca și de condiția de gazdă pentru a putea realiza cea mai bună performanță din istoria participării sale la campionatul mondial — calificarea în sferturile de finală. Plasată în cea mai slabă grupă a turneului final, formația mexicană a smuls pe o căldură infernală un punct reprezentativei U.R.S.S. și alte două echipei Belgiei (printr-un 11 metri gratuit acordat), promovind astfel în sferturi, dar neconvingînd că a depășit nivelul modest cunoscut. De altfel, la prima confruntare cu un adversar mai valoros (Italia), ea a capotat lamentabil. Este, însă, cert că, în ansamblul său, fotbalul mexican a avut mult de cîștigat de pe urma acestei competiții.

O decepție, nu numai pentru noi, a constituit-o echipa Suediei, pe care mulți o dădeau inițial ca șleur calificată în sferturi. În ciuda prezenței în formație a unor valori autentice (Kindvai, eroul ultimei finale a „C.C.E.“, Svensson, Norqvist și alții) ea nu s-a putut impune în fața modestei selecționate a Israelului, dovedind o eficacitate scăzută, care a împiedicat-o, chiar pe calea golaverajului, să continue drumul în competiție.

Evident, mai mult se așteptă și de la echipa Bulgariei, care a ratat — în meciul cu Peru — o mare ocazie de a depăși faza grupei.

Dar — poate — cea mai mare decepție a furnizat-o reprezentativa Cehoslovaciei, foarte mult creditată după acel 4—1 de la Marsilia, în fața Ungariei. Probabil, însă, că tocmai înfatuarea de pe urma acestei victorii a contribuit cel mai mult la severul eșec din campania mexicană. La care s-au adăugat deficiențele în pregătire, perioada prea scurtă de acomodare la Guadalajara și erorile săvîrșite în alcătuirea formației.

O comportare destul de modestă a avut și echipa Belgiei, deși ea se poate socoti nedreptățită pentru acel 11 metri din meciul cu gazdele. În schimb, o plăcută surpriză a constituit-o echipa Marocului, care a jucat cu un deosebit curaj partida cu vicecampioana mondială de la Londra. Meritorii sînt și cele două rezultate de egalitate obținute de selecționata Israelului, care se vădește într-un real progres. De altfel, spre lauda lor, aceste din urmă două echipe au ținut să arate că nu sînt dispuse în ciuda diferenței de valoare ce le separă de adversarele lor, să se limiteze la o prezență formală în turneul final, așa cum, de pildă, a făcut formația Salvadorului, de departe cea mai slabă participantă la ultima ediție a campionatului mondial.

Constantin FIRĂNESCU

LOTO — PRONOSPORT

După Pronoexpres și Loto, de duminică 19 iulie a.c. se vor introduce și la Pronosport biletele de participare fracționate.

În legătură cu aceasta, vă prezentăm mai jos, cîteva date privind biletele fracționate.

— *La Pronosport* se introduc bilete fixe (sfert) a 20 variante simple (15 lei) și bilete variabile, pentru înscrierea a 1—5 variante combinate, achitate în cote de 10%, 25%, 50% sau 100%, cu singura condiție obligatorie ca un bilet fracționat variabil să nu fie achitat cu o sumă mai mică de 15 lei.

● Campionatul se apropie de sfîrșit și încă nu este clarificată situația din fruntea și de la subsolul clasamentului.

Din această cauză și concursul Pronosport de duminică 19 iulie a.c. este extrem de interesant.

Dacă nu v-ați depus încă buletinele, este bine înainte de a le completa să studiați „Programul Loto-Pronosport“ de marți 14 iulie a.c. care cuprinde amănunte asupra meciurilor incluse în programul de concurs.

● Publicăm anticipat programul concursului Pronosport nr. 30 de duminică 26 iulie 1970 care cuprinde în afara finalei Cupei României, 12 meciuri din cadrul Cupei de Vară: I. Steaua — Dinamo București (Finala Cupei României); II. Gloria Bîrlad — Ceahlăul Piatra Neamț; III. Portul Constanța — Oțelul Galați; IV. Politehnica Galați — Progresul Brăila; V. Metalul București — Dunărea Giurgiu; VI. Poiana Cîmpina — C.S.M. Sibiu; VII. Metrom Brașov — Gaz Metan Mediaș; VIII. Minerul Anina — Politehnica Timișoara; IX. C.F.R. Timișoara — C.F.R. Arad; X. Metalurgistul Cugir — Metalul Hunedoara; XI. Vagonul Arad — Olimpia Oradea; XII. Olimpia Satu-Mare — Minerul Baia Mare; XIII. Electroputere Craiova — Metalul Tîrgoviște.

Intre noi, SPORTIVII...

Mulțumind corespondenților care, înțelegînd rosturile de fond ale acestei rubrici, au dirijat eforturile „Mundialului“ — încă numeroase — spre secția de specialitate, să începem dialogul săptămînal...

★

N. POPESCU — Brașov: Poate cu întîrziere, dar vom face prezicările pe care le cereți, absolut îndreptățit. Din păcate nu știu nici eu mai mult despre Killy și Nancy Green. Mai lăsați-mi puțin răgaz. Vă contrazic și vă rog să fiți convins că am multe argumente. Colegii din toate secțiile acordă o mare atenție scrisorilor primite la redacție, multe din ele văzînd, de altfel, lumina tiparului. Nu este, însă, exclus să existe și un caz de excepție. Dar nu mi-l semnalați și de aceea îmi este greu să vă răspund cu exactitate. Mulțumiri pentru prețuirea acordată rubricii.

M. FERESCU — Arad: Considerînd tema „mexicană“ îndeajuns de dezbătută la această rubrică, să mergem mai departe... Cred că punctul dv. de vedere (și exemplele date) privind acordarea de note jucătorilor de fotbal este bine fundamentat și mi se pare exact. Cu toate eforturile, vă asigur că discuții vor mai exista! Nu este, însă, un motiv pentru a renunța la un mijloc de stimulare care și-a dovedit eficiența. Trebuie, în schimb — de acord — mai multă atenție! Problema valorii, a „vedetelor“ recunoscute (poate, uneori, prin fantezia sau intuiția ziariștilor) și a „anonimilor“ mi se pare de esență într-o discuție despre fotbalul nostru de performanță. Poate că exemplele citate de dv. nu sînt cele mai potrivite, dar aceasta nu schimbă cu nimic fondul lucrurilor. S-ar putea să continuăm discuția pe care ne-o sugerați și atunci am vrea să contăm și pe participarea dv. Îmi place obiectivitatea și fair-play-ul dv. de spectator, total nemulțumit și dezaprobator față de gesturile nesportive manifestate de unii spectatori arădani la meciul cu Dinamo București. Da, vom urmări — mărturisesc că mă simt și eu atras de propunerea dv. — ce se întîmplă pe banca rezervelor. Și apoi să discutăm, așa „între noi, sportivii“...

DOINA CAPUȘ — București: Frumoase și adevărate aprecierile pe care le faceți la adresa portarului rapidist Răducanu. De altfel, calitățile enumerate de dv. nu i le contestă nimeni. Aticeva — după cum ați înțeles din tot ce s-a publicat în ultima vreme — i se reprosează. Să sperăm că se vor produce „retușurile“ de care este, într-adevăr, nevoie. Nu e greu și ce bine ar fi!

A. CHIFU — com. Siliștea Crucii, județul Dolj: Interesantă propunerea organizării (la sfîrșitul campionatului) unui meci între „mexicani“ și o altă selecționată divizionară. Sînt, însă, multe și reale dificultăți. De altfel, o recunoașteți și dv., rugîndu-ne să transmitem, totuși, această propunere federației de specialitate. Ceea ce și facem...

I. MEZIN — com. Teremia Mare, județul Timiș: am mai discutat la federația de handbal asemenea sugestii primite și din partea altor corespondenți ai rubricii. Propunerea a fost bine primită, dar rămîne, totuși, o chestiune de perspectivă. Poate în 1971!

C. ISTRATE — Arad: Am primit rîndurile dv. și un exemplar al programului editat la joeul U.T.A. — Universitatea Craiova. Ce să spun? Aveți totală dreptate. În afara unor informații necesare (pe care le bănuiesc exacte) programul cuprinde (de ce este, oare, nevoie?) și două „cursive“ pline de agramatisme și teribilisme. Se scrie, de exemplu, într-o îndoielnică tabletă, intitulată „A căzut cortina“ că: **„El Mondo (!?) ne-a convins că în fața lui Pele, Tostao, Jairzinho, Gerson și Rivelino nu poate rezista nici selecționata Universului, cu Sfîntul Petru în poartă și cu Dumnezeu pe post de libero“...** Și mai aflăm, tot aici, îndemnul ca antrenorii să vorbească despre meciul Italia — R. F. a Germaniei cu admirația și înflăcărarea cu care profesorii de istorie vorbesc elevilor despre Călugăreni și Valea Albă..“

Și dacă ar fi numai atît! Rămîne să așteptăm, împreună, un răspuns, sincer și foarte serios, al celor în cauză.

UN SUPORTER GĂLĂȚEAN: Prin excepție (am convenit, la inaugurarea rubricii, că vom discuta pe acest spațiu numai deschis, ca „între noi, sportivii“) am să vă răspund. Nu numai pentru că v-ați luat osteneala să așterneți pe multe pagini opiniile dv. despre cauzele reale — apreciați dv. — ale regresului fotbalului gălățean, ci mai ales pentru valoarea multor idei cuprinse în scrisoare. Anonimatul în care țineți să rămîneți nu ne împiedică, însă, să nu continuăm „masa rotundă“ publicată de ziarul nostru. Veți fi, cred, de acord că este necesară o documentare suplimentară. Poate, cu sau fără intenție, ne vom întîlni...

Dan GÂRLEȘTEANU

CIFRE • CIFRE • CIFRE • CIFRE • CIFRE

● În cele 28 de etape (plus cele două meciuri ale lui „U“ Cluj) ale campionatului diviziei naționale A s-au înscris 609 goluri. Miercuri s-au marcat 21 de goluri.

● Golgeterii ultimei etape: Dobrin (F. C. Argeș) și Hajnal (A. S. Armata), cu cîte două goluri.

● Miercuri s-au acordat 4 penalty-uri, care au fost transformate de Dobrin, Libardi (Jiul), Vătafu (Dinamo Bacău) și Soos (C.F.R. Cluj).

● În etapa a XXVIII-a s-a consemnat un autogol, în partida C.F.R. — Dinamo București. Autor: Petrică (Dinamo).

● Cei 7 arbitri au primit calificative bune și foarte bune. Cinci (Gh. Limona, N. Cursaru, V. Pădureanu, A. Bentu și C. Dinulescu) au primit cîte 5 stele, iar doi (C. Nițescu și Gr. Bîrsan) cîte 4.

● Un caz unic în actualul campionat: 7 jucători dintr-o echipă (Farul) au făcut parte din formația etapei!

● În clasamentul golgeterilor diviziei A, pe primul loc a trecut Oblemenco (Universitatea Craiova) cu 17 goluri, urmat de Tătaru (Steaua) — 16, Neagu (Rapid), O. Dembrowschi (U.T.A.) și Dobrin (F. C. Argeș) — 15, D. Ene (Dinamo Bacău) — 13, E. Dembrovschi (Dinamo Bacău), Voinea (Steaua), Sasu (Farul) și Adam („U“ Cluj) — 11.

● Merită subliniată performanța lui O. Dembrowschi, care a marcat toate cele 15 goluri în returul campionatului.

● Cel mai mic număr de spectatori (1 500) s-a înregistrat la Tg. Mureș. După cum se vede, formația mureșeană și-a pierdut foarte mulți dintre simpatizanți.

● Doar doi jucători (Tufan și Dobrin) au primit nota maximă (10) în meciurile de miercuri.

● Din cele 21 de goluri marcate miercuri, 14 au fost realizate de gazde, iar 7 de oaspeți.

● În șase partide disputate miercuri, echipele care au deschis scorul au terminat învingătoare.

● O singură echipă a început și a terminat meciul cu aceiași jucători, antrenorul ei neoperînd modificări. Aceasta a fost Dinamo Bacău.

● Primul gol al zilei de miercuri a fost realizat de Libardi în min. 9, din 11 m, iar ultimul de Oblemenco în min. 88.